

www.sharghdaily.com

گزارش خبری

قطع نکردن درختان آفت‌زده چیتگر آغازگر بحران جدید

خبرآنلاین: شهروندان تهرانی نگران قطع درختان پارک جنگلی چیتگر هستند. هفته گذشته شهروندان زیادی تصاویری به رسانه‌ها ارسال کردند که نشان می‌داد درختان این پارک جنگلی به‌طور وسیعی در حال قطع‌شدن است. نگرانی‌ای که با توجه به برخورد این سال‌های مدیران شهری و حصارکشی‌های دور بوستان‌ها قابل درک بود. اما این بار آنچه باعث نگرانی است، تعلل در قطع و ریشه‌کن‌کردن درختان آفت‌زده است؛ درختانی که اگر سریع‌تر از ریشه کنده نشوند، باعث نابودی تعداد زیادی از درختان باقی‌مانده بوستان جنگلی چیتگر می‌شوند. تنها چند هفته به زمان سر از تخم درآوردن آفت‌های درختان باقی است و آن زمان لکه بزرگ دیگری از چیتگر درگیر آفت سوسک درختی می‌شود. مهدی پورهادی، رئیس کمیسیون سلامت شورای شهر تهران، درباره تصاویری که از قطع درختان در فاز غربی قطعات ۳۱۵ و ۳۱۶ پارک جنگلی چیتگر منتشر شده، می‌گوید: متأسفانه در دهه‌های گذشته، کاهش منابع آبی و آفت نزولات جوی باعث تضعیف درختان کاج در این بوستان شد. این ضعف، زمینه را برای گسترش آفت ثانویه‌ای به نام سوسک پوست‌خوار مدیترانه‌ای فراهم کرد که به درختان سوزنی‌برگ آسیب زد و موجب خشکیدگی گسترده در منطقه شد. شهرداری منطقه ۲۲ اقدامات گسترده‌ای را در این راستا آغاز کرده؛ از جمله تأمین منابع آبی از طریق انتقال پساب و استفاده از آب خام. همچنین بیش از ۳۰ کیلومتر لوله‌کشی آب‌رسانی در منطقه انجام شده است.

او درباره درختان خشک‌شده هم توضیح می‌دهد: با هماهنگی اداره منابع طبیعی، حذف درختان خشک و آلوده در دستور کار قرار گرفته و به جای آنها، کاشت درخت‌های بومی مقاوم به خشک‌سالی مانند بلوط غرب، داغداغان، ارغوان و آلبالوی وحشی انجام شده که تعداد آنها به بیش از ۲۲ هزار اصله می‌رسد. اقدامات بهداشتی و پرورشی برای احیای این بوستان ارزشمند ادامه دارد. اگر روند فعلی متوقف شود، احتمال شیوع بیشتر آفات و از بین رفتن کامل درختان سوزنی‌برگ وجود دارد. نباید فراموش کنیم که با یک جنگل مصنوعی ۵۰ساله مواجه هستیم و لازم است قبل از رسیدن به مرحله پیروی و خشکیدگی کامل، عملیات احیا به شکل اصولی و مستمر ادامه پیدا کند.

پورهادی با اشاره به اینکه یکی از موضوعات مهم در مدیریت شهری، احیای فضای سبز و رسیدگی به درختان خشک و آسیب‌دیده در معابر و مناطق مختلف شهر است، می‌گوید: این موضوع باید به‌صورت اصولی و کارشناسی‌شده پیگیری شود و مدیران شهری نباید از واکنش‌های احتمالی در برابر اقدامات درست و ضروری هراس داشته باشند.

نگرانی گسترش آفت به دیگر درختان موضوعی است که هادی کاشانی، مدیرعامل جمعیت داوطلبان سبز نیز به آن اشاره می‌کند و با هشدار درباره زمان محدود برای نجات باقی‌مانده درختان، می‌گوید: حدود ۲۰ تا ۳۰ روز فرصت باقی است تا درختان آفت‌زده از ریشه کنده و از پارک خارج شوند؛ در غیر این صورت، بخش‌های دیگری از چیتگر نیز درگیر آفت خواهند شد. آنچه اکنون نگران‌کننده است، روند کند حذف درختان آلوده به دلیل بوروکراسی‌های اداری است که می‌تواند منجر به گسترش آفت شود.

پارک جنگلی چیتگر، یکی از مهم‌ترین ریه‌های سبز پایتخت، سال‌هاست با بحرانی خاموش درگیر است. هزاران درخت آن خشک‌داند و درختان باقی‌مانده نیز با تهدید آفات روبه‌رو هستند.

مهدی عباسی، رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران، در ادامه می‌گوید: ما در تهران با چالش جدی در نگهداشت فضای سبز مواجه هستیم. در برخی مناطق، به دلیل تغییرات پی‌درپی مدیران، ناخواسته در برخی حوزه‌ها دچار مشکل شده‌ایم. در برخی دیگر نیز قصور پیمانکار و بی‌توجهی به وظایف محوله، وضعیت را بحرانی کرده است. او ادامه می‌دهد: درباره پارک جنگلی چیتگر، هم تنش آبی و هم سوءمدیریت، دست به دست هم داده‌اند و بحران را تشدید کرده‌اند. ماجرای بحران در چیتگر به سال ۱۳۹۲ بازمی‌گردد؛ زمانی که اختلاف میان شهرداری منطقه ۲۲ و شرکت آب و فاضلاب بر سر پرداخت حقابه، موجب قطع تدریجی آب این بوستان شد. از سال ۱۳۹۶، این قطع آب به‌طور کامل اجرایی شد و تنها منبع آبی پارک، پساب شهرک شهید باقری بود؛ منبعی که هرگز پاسخ‌گوی نیاز آبی ده‌ها هزار درخت پارک نبود. در سال ۱۳۹۸، شورای شهر تهران درباره این بحران هشدار داد و خواستار احیای خط لوله ۵۰۰ میلی‌متری انتقال آب شد. علی‌نوذربور، شهردار وقت منطقه ۲۲ نیز این مشکل را تأیید کرده بود.

شهرداری تهران سال گذشته اعلام کرد کاهش شدید حقابه چیتگر از ۳۸۰ لیتر به تنها ۴۰ لیتر در ثانیه، ناشی از کاهش بارندگی و افزایش دمای تهران از سال ۱۳۸۵ به بعد بوده است. این کاهش شدید نه‌تنها بحران خشک‌سالی را تشدید کرد، بلکه زمینه طغیان آفات را نیز فراهم آورد.

در پی گسترش آفات پوست‌خوار، طرحی با عنوان «چکش» از سال ۱۴۰۱ کلید خورد. در این طرح، درختان خشکیده و آلوده شناسایی، شماره‌گذاری و با مجوز قضائی قطع می‌شوند. تنها در سال گذشته، ۸۱۲ اصله درخت در قالب این طرح حذف شد. به گفته مسئولان شهری، حدود ۱۶ هکتار از پارک دچار آلودگی و خشک‌سالی شده و کلونی‌های آفات در فازهای غربی و شرقی گسترش یافته‌اند.

سال گذشته نیز اعضای شورای شهر، تهران را به دیگر درباره وضعیت بحرانی چیتگر هشدار دادند. ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران، در صحن علنی شورا اعلام کرد که طبق آمار منابع طبیعی، هشت‌هزارو ۸۰۰ اصله درخت در چیتگر خشک یا آفت‌زده هستند که تنها ۸۰۰ اصله از آنها از طرف پیمانکار جمع‌آوری شده‌اند. باقی همچنان رها شده‌اند و نگرانی از سرایت آفت به درختان سالم جدی است.

محمدصابر باغخانی‌پور، مدیرکل محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران، علت اصلی این بحران را ترکیبی از عوامل مختلف می‌داند؛ از کاشت گونه‌های غیربومی و تک‌کشتی مانند کاج تا نوسانات شدید اقلیمی و طراحی نامناسب شبکه آب‌رسانی. به گفته او، تنش‌های اولیه اقلیمی توان دفاعی درختان را کاهش داده و آنها را مستعد حمله آفات کرده است. او تأکید می‌کند که از ۲۲ حلقه چاه موجود در منطقه، تنها هشت چاه به بوستان اختصاص یافته‌اند که به مجموع ۱۶۰ لیتر در ثانیه آب تأمین می‌کنند؛ این در حالی است که نیاز واقعی، حداقل ۲۵۰ لیتر در ثانیه است. برداشت بیش از حد نیز باعث افت سطح سفره‌های آب زیرزمینی می‌شود.

اداره کل محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران برای نجات چیتگر شش راهکار پیشنهاد داده است؛ نخست قطع، جمع‌آوری و انهدام درختان آلوده؛ دوم، کاشت گونه‌های بومی مقاوم به خشکی و نوز، سوم، انعقاد تفاهم‌نامه با تصفیه‌خانه کرج برای تأمین پایدار آب؛ چهارم، احداث تصفیه‌خانه جدید برای بوستان؛ پنجم، طراحی و اجرای شبکه آبیاری هوشمند متناسب با نیاز گونه‌ها؛ و در نهایت بهره‌گیری از مشاوران متخصص برای اولویت‌بندی راهکارها.

شرق: جمعی از کارکنان شرکت بهره‌برداری متروی تهران ظهر روز گذشته، ۳۱ فروردین، با حضور در مقابل ساختمان شورای شهر، به شرایط شغلی، مدیریتی و ساختاری شرکت اعتراض کردند. این تجمع با محوریت مطالباتی مانند تغییرات اساسنامه، پرداخت معوقات، اصلاح بیمه تکمیلی و انتصاب مدیران شایسته و برکناری مدیرعامل برگزار شد. در ادامه موج ناراضیاتی‌های صنفی از وضعیت مدیریت و سیاست‌گذاری در شرکت بهره‌برداری متروی تهران، کارکنان این شرکت روز گذشته با برگزاری اعتراضی مقابل ساختمان شورا ی شهر تهران خواستار اصلاحات فوری در سطوح مختلف مدیریتی و اجرایی شدند.
مطالبه اصلی معترضان، تغییرات اساسی و ساختاری در اساسنامه شرکت بود که به اعتقاد معترضان در آینده موجب بروز مشکلات بسیاری برای شرکت و کارکنان می‌شود؛ از جمله ابطال آیین‌نامه استخدای شرکت و ضوابط و قوانین مربوطه، ابطال آیین‌نامه انضباطی شرکت و کمیته ذیل آن، ابطال ضوابط اجرایی طرح طبقه‌بندی مشاغل شرکت که در نهایت منجر به بروز آسیب‌های حقوقی فراوان و تضییع حق و تضییع حقوق تسهیلات شدند. معترضان با تأکید بر لزوم پایان‌دادن به «انتصاب‌های غیرکارشناسی و رابطه‌محور» اعلام کردند مدیریت فعلی شرکت فاقد تخصص لازم، سابقه اجرایی مناسب و درک کافی از مسائل منابع انسانی است؛ مسئله‌ای که به گفته آنها به‌رووری سازمان، رضایت شغلی و کیفیت خدمات را به‌شدت تحت تأثیر قرار داده است.

در کانال اتحادیه راهبران متروی تهران که مطالبات کارکنان مترو بازتاب داده می‌شود، با تأکید بر اینکه این تجمع، یک تجمع صنفی است، ۱۳ مطالبه اصلی معترضان به‌صورت شفاف اعلام شده که از جمله این مطالبات می‌توان به حفظ اساسنامه شرکت، صدور احکام جدید، پرداخت معوقات، بازپرداخت مالیات‌های مازاد سال‌های گذشته، اصلاح قرارداد بیمه تکمیلی و حذف محدودیت‌های سقف حقوق اشاره کرد.

معترضان همچنین خواستار ابطال احکام ارتقای خارج از مصوبات کمیته طبقه‌بندی، انتخاب مدیران شایسته در ساختار تصمیم‌گیری، شفاف‌سازی در امور اداری و انتقال حساب حقوقی از بانک شهر به دیگر بانک‌های توانمند در حوزه تسهیلات شدند.

یکی دیگر از محورهای مهم اعتراض، انتقاد به انتصابات مدیریتی غیرتخصصی و حضور چهره‌هایی با سوابق نامرتب در پست‌های کلیدی بود. در همین راستا، عملکرد معاون پشتیبانی و مدیر واحد کیفیت شرکت نیز به‌شدت زیر سؤال رفت. براساس اظهارات جمعی از کارکنان، برخی از این انتصابات با حمایت اشخاص بانفوذ یا بر مبنای روابط غیرسازمانی صورت گرفته و منجر به تنزل انگیزه و بهره‌وری پرسنل شده است. در این میان، اقدامات مدیر واحد کیفیت، نیز مورد انتقاد قرار گرفت؛ ازجمله اعمال سلیاق شخصی، انتصاب‌های سلیقه‌ای و دستکاری جارت سازمانی. یکی دیگر از محورهای اعتراضی کارکنان، وضعیت بیمه تکمیلی و تحقق‌نیافتن وعده‌ها درباره بهبود شرایط درمانی بود. معترضان از تمدید قراردادهای بیمه با شرکت‌های

اعتراض صنفی کارکنان شرکت بهره‌برداری متروی تهران مقابل ساختمان شهرداری تهران

اعتراض در بهشت، بحران در مترو

کم‌کیفیت و حضورنداشتن نمایندگان کارکنان در جلسات بیمه گلایه داشتند. همچنین تعویق در اجرای مصوبه افزایش حقوق سال ۱۴۰۴ شورای عالی کار، اعمال سقف‌های دریافتی و حذف اضافه‌کارها نیز به‌عنوان عامل تشدید ناراضیاتی معرفی شد. به نظر بسیاری از کارکنان، مدیریت شهری در مواجهه با مسائل معیشتی پرسنل، به‌جای شفاف‌سازی و اصلاح، با ارائه دلایل فنی غیرواقعی از اجرای تعهدات طفره رفته است.

در بخش دیگری از اعتراضات، موضوع فرسودگی ناوگان، کمبود شدید نیرو، بی‌توجهی به برنامه‌ریزی جانشین‌پروری و نبود آموزش فنی منسجم مطرح شد. معترضان هشدار دادند که این بی‌توجهی‌ها می‌تواند به بروز حوادث جدی و تهدید ایمنی مسافران منجر شود. برخلاف لحن تند برخی از بیانیه‌های غیررسمی منتشرشده در فضای مجازی، کارکنان در قالب این تجمع تلاش کردند پیام خود را در چارچوب یک مطالبه صنفی و ساختاری منتقل کنند. آنها با تأکید بر غیرسیاسی بودن تجمع، خواسته‌ها و سابقه اعتراضات صنفی در این شرکت نشان می‌دهد و درباره ادامه روند کنونی هشدار دادند.

تجمع ۳۱ فروردین را می‌توان صدای بلند بحران مدیریتی و ساختاری در شرکتی دانست که یکی از ستون‌های اصلی حمل‌ونقل عمومی در پایتخت است. به نظر می‌رسد مطالبه کارکنان نه‌تنها برکناری یک مدیر، بلکه اصلاح اساسی در نگاه مدیریتی به منابع انسانی، ساختار اداری و سازوکار تصمیم‌گیری در شرکت بهره‌برداری متروی تهران است.

اگر چه تا لحظه تنظیم این گزارش، واکنشی رسمی از سوی شهرداری یا شورای شهر در این‌باره منتشر نشده، اما گستردگی خواسته‌ها و سابقه اعتراضات صنفی در این شرکت نشان می‌دهد که بی‌توجهی به مطالبات پرسنل می‌تواند زمینه‌ساز بحران‌های جدی‌تر در آینده نزدیک باشد.

از تحقیق و تفحص تا تذکر به املاک و منابع انسانی؛ روز پرتنش در صحن شورا

شهرداران در وقت اضافه؟

شهرداری بازنگری شود. او گفت: بنابراین به شهرداری تهران تذکر می‌دهم که در این زمینه فکری اساسی کنند و تصمیمات لازم را اتخاذ کنند. نمی‌دانم فرصت باقی‌مانده تا جلسه شورای بعدی چقدر است؛ اما چهار سال گذشته و مشکلات این چنینی همچنان در شهرداری ادامه دارد. به‌عنوان مسئول کمیته تشکیلات و منابع انسانی شورا، احساس مسئولیت کرده و این دو نکته را مطرح می‌کنم. امیدوارم این تذکرات مورد توجه مدیران شهرداری قرار گیرد و اقدامات لازم انجام شود.

یکی دیگر از موضوعات مطرح‌شده در جلسه روز گذشته موضوعی بود که چمران بارها آن را یک مسئله داخلی شورا عنوان کرده بود؛ موضوع تحقیق و تفحص از سازمان املاک و مستغلات شهرداری تهران در فاصله ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۳ به شهریور سال گذشته برمی‌گردد. روز گذشته نرجس سلیمانی در تذکری ابتدا از شرایط مدیریت منابع انسانی و انتصابات انتقاد کرد و گفت: هر شخصی بنا بر هر دلیل اگر صلاحیت ندارد نباید در یک جایگاه قرار بگیرد. اگر خلاف این موارد باشد و منصوب شود، باید اسباب قانونی آن فراهم و حکم آن کامل اجرا شده باشد. اگر در مواردی بر شخصی اشکال مالی وارد است و حکم قضائی (که متأسفانه در مواردی ما این مسائل را داریم) با مشکل نظارتی و حراستی دارد، باید پیش از قرارداد فرد در پست در نظر گرفته‌شده، تعیین تکلیف شود. اما در صورتی که مشکلی متوجه فردی نیست و مدتی طولانی در پست سرپرستی است، بلافاصله احکام صادر شود.

رئیس کمیسیون نظارت و حقوقی شورای شهر تهران با کنایه گفت: پست‌های درشت شهرداری بین دوستان همچون غنایم جنگی تقسیم شده است. آنچه در مناطق و نواحی باقی مانده بهتر است برای کارمندان شهرداری که توانمند و کاربلد هستند و با مردم ارتباط دارند در نظر گرفته شود. سلیمانی با اشاره به «طرح تحقیق و تفحص از سازمان املاک و مستغلات شهرداری» و «درخواست ویژه و بررسی دقیق و مویدی از شرکت همشهری» تأکید کرد: «رویه‌ای بر اثر تجربه در نحوه مدیریت شورا توسط مدیریت سابقه شورای شهر لحاظ می‌شود که مبتنی بر تعریف بخصوصی از زمان است. یعنی برای بعضی از امور زمان تقسره‌شد است و برای برخی دیگر زمان کش می‌آید. هرچند مصادیق قانون در خطکش زمان که قانون‌گذار تعیین کرده، استانداردهای خود را دارد، اما تنوع یادداشت پیش‌کسوتان که برای بررسی در دسترس هم نیست، فرصت‌های یگانه‌ای برای مواجه‌شدن با موضوعات از زوایای متعدد است.

البته این ظرفیت به‌طور ویژه در اختیار ریاست شورای شهر تهران است. این موضوع را در نظر می‌رسد حاصل ۵۰ جلسه سکوت و مطالعه دقیق من در اوایل شورای شهر از قوانین و فرایندها و تطابق آن با حقایق شورای شهر تهران، عیب‌یابی درستی بوده که در تذکر آیین‌نامه‌ای بنده مشهود است و آن هم عدم تعیین تکلیف و شفاف‌بودن آیین‌نامه شورااست که تا امروز هم ادامه دارد. اگر رضایت برای انجام تحقیق و تفحص وجود داشته باشد، در این روزهای پایانی (دوره ششم مدیریت شهری) شاهد اصلاح در فرایندهای آسیب‌ساز شهرداری خواهیم بود».

مواققان و مخالفان هم نظرات خود را به‌صورت علنی بیان کنند تا این ابهام قانونی برطرف شود. روز گذشته دو عضو شورای شهر تهران به نحوه انتصابات در شهرداری انتقاد کرده و تأکید کردند انتصابات براساس رویه‌های قانونی نیست. ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران، در تذکر پیش از دستور خود خطاب به رئیس شورا گفت: به‌عنوان مسئول کمیته تشکیلات و منابع انسانی شورای شهر تهران، با توجه به فشارهای بی‌امانی که اخیراً از سوی بدنه شهرداری از طریق تماس‌های تلفنی و پیام‌های گروهی در فضای مجازی به بنده منتقل شده است، احساس کردم که باید وظیفه خود را انجام دهم و تذکری در این زمینه به شهرداری تهران بدهم. امیدوارم این تذکر مؤثر واقع شود. او ادامه داد: ما در شهرداری تهران طبقه‌بندی مشاغل داریم که برای هر پست، شرایط خاصی تعریف شده است. از پست ۱۱ تا پست ۶۱۶، شرایطی همچون تحصیلات، سنوات، سابقه خدمت و تجربه مدیریتی در آنها قید شده است. هر فردی که

خواهد در این پست‌ها قرار بگیرد باید مطابق با این طبقه‌بندی مصوب و قانونی عمل کند. رئیس کمیته منابع انسانی شورای شهر تهران اضافه کرد: در این راستا، به‌ویژه در رابطه با انتصابات می‌شود، به گفته اقراریان، امروز زمان ارزیابی عملکرد و کارنامه چهارساله شهردار و تیم همراه ایشان است. همان‌گونه که مطلع هستید، درخصوص روایت‌هایی که این روزها از دستاوردها و موفقیت‌های شهرداری مطرح می‌شود، دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. شهرداری با بهره‌گیری از ظرفیت رسانه‌ها، برنامه‌های تلویزیونی و تریبون‌های رسمی، تلاش می‌کند روایت خود را از عملکرد این دوره به جامعه ارائه دهد. اما بررسی‌های ما نشان می‌دهد که میان این روایت‌ها و واقعیت‌هایی که در بطن شهر رقم خورده، فاصله‌هایی قابل تأمل وجود دارد. ما منکر اقدامات انجام‌شده نیستیم. قطعاً زحماتی کشیده شده، اتوبوس‌هایی تهیه شده، پروژه‌های آغاز شده یا به ثمر رسیده، اما انتظار ما این است که شورای شهر به‌عنوان نهاد ناظر، عملکرد شهرداری را در مقایسه با وعده‌ها و برنامه‌های اعلام‌شده مورد بررسی قرار می‌دهد. مهدی اقراریان درباره اظهارنظرهایی که پیش از این از سوی وزارت کشور در این‌باره شده، به «شرق» گفت: هرچند وزارت کشور درباره این اصلاحیه اظهارنظر کرده، اما به باور من مرجع تفسیر این قانون خود مجلس است نه وزارت کشور.

او با تأکید بر اینکه تمدید دوره شوراها استاتستاست، افزود: مدیریت شهری یک دوره چهارساله مشخص دارد. زمان آغاز و پایانش معلوم است و بر همین اساس باید عملکرد آن ارزیابی شود. این ۱۰ ماه اضافه شبیه وقت اضافه در یک بازی فوتبال است، اما ارزیابی نهایی باید در چارچوب همان ۹۰ دقیقه قانونی انجام شود.

اقراریان تأکید کرد که ما از مجلس درخواست کرده‌ایم این موضوع را شفاف‌سازی کند. همچنین انتظار داریم حقوق دانان،

www.sharghdaily.com

گزارش

اصلاح قطره‌ای برای کمیسیون‌ی پرازابهام

شرق: طرح انتظام‌بخشی و ایجاد شفافیت در گردش کار دبیرخانه کمیسیون ماده ۵ با اکثریت آرا به تصویب رسید. این طرح با هدف ساماندهی فرایندهای اداری و افزایش شفافیت در مصوبات کمیسیون ماده ۵ مورد بررسی قرار گرفت.

مهدی عباسی، رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورا، با بیان اینکه گردآوری، بایگانی و شفافیت یک ضرورت است، گفت: شفافیت امضا، ایجاد مسئولیت می‌کند. در حال حاضر امضای تمام اعضای شورا گویای شفافیت است و به افزایش مسئولیت‌پذیری کمک می‌کند. به نظر می‌رسد کمیسیون ماده ۵ کار فوق‌العاده‌تری نسبت به شورای شهر انجام نمی‌دهد؛ یعنی هرچه در کمیسیون ماده ۵ مصوب می‌شود، پیش از آن در شورا مصوب شده است. لذا چرا باید رای شورا شفاف باشد اما کمیسیون ماده ۵ شفاف نباشد؟ به نظر می‌رسد مغایرتی بین این دو وجود ندارد. بنابراین در اینجا بحث گردآوری مهرد، از انتشار است. حمیدرضا صرامی، معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران، در این‌باره اظهار کرد: تمام مصوبات کمیسیون ماده ۵ به‌طور کامل ثبت می‌شود و چک‌لیست دارد و کاملاً شفاف است. اما اگر شورا حکمی در این زمینه داشته باشد، ما مطیع آن هستیم.

او ادامه داد: شهرها تا ۲۵ سال حق گسترش نداشتند اما در برنامه توسعه، بندی لحاظ شد که قفل‌ها را باز کنند؛ معاونت شهرسازی و معماری نیز عین متن قانون را در فرایندها لحاظ کرده است.

مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران نیز با بیان اینکه ما نیازی نداریم بندهای قانونی را دوباره به‌عنوان دستورالعمل بنویسیم، گفت: بخش‌هایی اضافه شده که به گفته برخی، این بخش‌ها باید به شورای عالی معماری و شهرسازی برود که به اعتقاد من تنها باید پرونده‌های خاص به شورای عالی برود. اگر چنین باشد، چرا کمیسیون ماده ۵ باید وقت خود را تلف کند؟

او با اعلام اینکه منتشرکردن امضاهای گذشته کمیسیون ماده ۵ برای عموم موجب اختلاف می‌شود، تصریح کرد: در رای باغات نیز چنین مواردی را می‌بینیم. گاهی می‌بینیم که می‌گویند چرا شورا به پرونده‌ای رای باغ داده است؟ بنده هم می‌گویم که شورا رای داده و شاید اصلا من رای نداده باشم.

رئیس شورای شهر تهران با بیان اینکه قانون انتشار امضاها را اجبار نکرده است، گفت: وقتی زمینی معاوضه یا تراکمی مشخص می‌شود، چه بخواهیم و چه نخواهیم، امضاهایی دارد. من زمانی دیدم که امضایر به کمیسیون ماده ۵ در صفحه تلویزیون به نمایش درآمد و قبل از آن هم محرک‌های ایجاد کرده بودند که شهر در حال فروش است و این هم یک نمونه آن است. به‌طور کلی انعکاس این‌ موارد اگر قرار باشد با بدجنسی همراه شود، درست نیست؛ بخشی از پرونده را می‌بینند و بخش دیگر آن را نمی‌بینند.

او ادامه داد: در مورد هتل هم می‌گفتند که می‌خواهند ۴۵ طبقه بسازند که چنین نبود؛ البته ساخت ۴۵ طبقه هم جرم نیست و جایی که اقتضای آن را داشته باشد، باید ساخته شود. گاهی زیرزمین هم جزء طبقات حساب می‌کنند تا مردم را به هیجان بیاورند. ما باید توجه خود را بر اصل قانون بگذاریم و هرچه قانون اعلام کرده، منتشر کنیم و این‌گونه نباشد که حساسیت ایجاد کنیم.

براساس این گزارش، اصلاح برخی بندهای فرایندهای دبیرخانه کمیسیون ماده ۵ تا حداکثر آرای موافق انجام شد.

